

[Heick.]

overhovedet at drøfte det med erhvervet. Jeg kan forstå, at den højtærede handelsminister ikke tænker på at gå lige så rigoristisk til værks, som den højtærede finansminister har gjort, og det vil jeg komplimentere hende for. Jeg vil altså påtale — og på dette punkt tror jeg jeg har hele landbefolkningen bag mig — at man gennemfører så omfattende en forholdsregel overfor et erhverv uden overhovedet at drøfte det med erhvervets organisationer.

Der står i cirkulæret, at den nærmere udformning af, hvordan sagen skal praktiseres, endnu står tilbage; den skal drøftes i ligningsrådet. Jeg vil i den anledning henstille til den højtærede finansminister, at den uheldige fremgangsmåde ikke gentager sig ved udformningen af praksis på det her foreliggende område, men at man går i forhandling med erhvervets organisationer om en sådan udformning, at reglerne kan praktiseres på en blot nogenlunde fornuftig og rimelig måde; det må i hvert fald være et mindstekrav.

Som jeg allerede har sagt, ønsker vi § 2 fjernet. Endvidere er der i lovforslaget nævnt en ret lang liste over udvidelser med hensyn til bogføringspligt. Bogføringspligten er f. eks. udvidet til andelsorganisationerne og brugsforeningerne og til en større kreds af erhvervsvirksomheder, som må forudsættes i forvejen at have et gennemført bogholderi; derfor vil det ikke volde stort besvær for dem. Men det er også foreslået at gennemføre bogføringspligt for en lang, lang række erhverv, der kun har et beskedent omfang, og de pågældende erhverv har endnu ikke haft mulighed for at få den forhandling, som den højtærede handelsminister gennem § 2 har tilsagt dem, der endnu ikke er med. Alene af den grund må vi underkaste lovforslaget en meget indgående behandling i et udvalg, og i dette udvalg må vi give de pågældende erhverv og deres organisationer lejlighed til at fremføre dels deres betænkeligheder i anledning af, at de nu kommer ind under bogføringspligten, dels deres betænkeligheder ved omfanget af den. Det må udvalget have tid til; når der nu er gået 40 år, sker der vel heller ikke noget, om der skulle gå 41 eller så galt 42, inden vi bliver færdige

med revisionen af denne lov, og i hvert tilfælde må vi have en sådan forhandling.

En af grundene til, at jeg mener, vi skal have denne forhandling, er, at vi må have en form for regnskabsføring, som er praktisk gennemførlig. Det ærede medlem hr. Brodthagen kom gentagne gange tilbage til landbrugets regnskabspligt og gjorde opmærksom på kommissionsbetænkningens flertalsudtalelse. En af mindretalsudtalelserne — der var jo to mindretal; jeg mener forøvrigt, det er en ufuldkommenhed i kommissionsbetænkningen, at det ikke er oplyst, hverken hvem disse mindretal eller hvem flertallet består af; det står i hvert fald ikke i det optryk, jeg har fået — giver udtryk for, at det vil være vanskeligt at få landbruget placeret under bogføringsloven, når man henser til, hvilke krav der stilles bl. a. i §§ 3—7, og selvom de pågældende er tilhængere af landbrugets bogføringspligt, er de betænkelige ved at få dette erhverv anbragt under bogføringsloven. Disse betænkeligheder kan man gå ud fra at den højtærede finansminister har delt — ellers havde han sandsynligvis ventet med bestemmelser om landbrugets bogføringspligt, indtil dette forslag blev fremsat — og jeg kan sige, at jeg deler dem også subsidiært.

Det samme kan gøres gældende overfor en betydelig række af de erhverv, som her er nævnt. Jeg kan antyde noget af det, som efter min mening vil falde vanskeligst indenfor mange af disse små virksomheder. Der er f. eks. kravet om, at der skal føres en månedlig hovedbog, og der er kravet om at føre en reskonto. Disse krav vil ikke være lette at opfylde for mange erhverv på en betryggende måde, og kravet om føring af den månedlige hovedbog er også en af de ting, der vil støde an. I hvert tilfælde vil det lette bogføringsarbejdet, hvis man kan indskrænke dette til en vel ført kassebog sammen med en årsopgørelse i forbindelse med status.

Jeg synes, der er i høj grad anledning til i et udvalg nærmere at undersøge alle de mange krav, der her er nævnt.

Endelig er der et tredje punkt, dette, at samtlige personer og virksomheder, der kommer ind under bogføringspligten, er pligtige at oplyse ikke alene, hvor store kautions-tab de har, men også hvilke kautionsforplig-